

Warszawa dn. 10 maja 2022r

Recenzja

rozprawy na stopień doktora nauk

mgr Marceliny Łopińskiej pt:

„Model Odwróconych Znaczników Anatomicznych – innowacyjna metoda oparta na aktywności studentów jak narzędzie przygotowujące do egzaminów praktycznych z anatomii.”

Praca wykonana w Katedrze Anatomii CM Uniwersytetu Warmińsko-
Mazurskiego

pod kierunkiem prof. Jerzego ST. Gieleckiego

Przedstawiona do recenzji praca ma układ typowy dla wielu obecnie rozpraw na stopień doktora nauk. Jej podstawą jest publikacja: Łopińska M., Gielecki J.S., Żurada A.: Flipped spotters learning model: an innovative student activity-based strategy: a preparation tool for anatomy practical examinations in medical education. Anatomical Science Education 00:1-12, DOI: 10.1002/ASE.2132, IF - 5,958 MEiN 200pkt. Ogółem rozprawa wraz z publikacją liczy 30 stronic i zawiera streszczenia (po polsku i angielsku) , wprowadzenie, cel pracy, odcisk pracy, wnioski i spis piśmiennictwa powołanego w omówieniu rozprawy . Dołączona jest

także opinia Komisji Bioetycznej i oświadczenie współautorów z którego wynika, że doktorantka odpowiada za realizację 80 % rozprawy.

Rozprawa poświęcona jest ocenie skuteczności wdrożonego w katedrze Anatomii CM UWM sposobu nauczania praktycznego opartego o realizację zadań polegających na samodzielnym znajdowaniu i oznaczaniu „szpilkami” struktur anatomicznych wg. listy przygotowanej przez zespół dydaktyczny katedry. Praca studentów była archiwizowana przez system komputerowy (tablet) i poddawana analizie co do poprawności, a następnie dyskutowano ewentualne błędy lub możliwe interpretacje. Praca studentów była oceniana („kij”) i ocena ta wpływała na ewentualne zwolnienie z egzaminu praktycznego („marchewka”).

Przeanalizowano wyniki nauczania praktycznego w grupie 1214 studentów I roku z uwzględnieniem podziału na studentów polsko i anglojęzycznych. Ci pierwsi uczą się podwójnej nomenklatury polskiej i angielskiej, ci drudzy tylko angielskiej. Badaniami objęto roczniki 2013-17 - grupa kontrolna nauczana tradycyjnie i 2018-19 nauczana z zastosowaniem cotygodniowych zajęć nowego typu. Zwraca uwagę feminizacja grup polskich i maskulinizacja grup anglojęzycznych - różnica sięgająca 20 pkt %.

Do najistotniejszych osiągnięć projektu zaliczyć należy, opracowanie algorytmu postępowania w systemie komputerowo wspomaganego nauczania praktycznego i jego wdrożenie praktyczne umożliwiające standaryzację procesu dydaktycznego, a jednocześnie aktywizację studentów. Dokładna analiza efektów pracy studentów, co należy podkreślić pracy zespołowej, w krótkim czasie po opracowaniu trafiała do nauczanych jako informacja zwrotna.

Analiza porównawcza wyników nauczania wskazuje, że niemal we wszystkich blokach programowych : osteologia, OUN, głowa, szyja, Grzbiet kończyna górna . klatka piersiowa, brzuch, miednica , kończyna dolna za wyjątkiem 2 ostatnich, wyniki roczników 2018-19 były istotnie statystycznie lepsze od wyników grupy kontrolnej.

Jasno pokazuje to pozytywne oddziaływanie na układ nagrody w mózgu a jednocześnie wskazuje na rolę przymusowej i standardowej aktywizacji i „zadaniowania” studentów medycyny już od pierwszego roku studiów.

W obecnych realiach dydaktyki medycznej odbywanej w trybie „fabrycznym” i nastawionej na masową „produkcję” a nie kształcenie lekarzy, na studia trafia znaczna grupa osób nie mających dostatecznej świadomości i determinacji do zdobywania wiedzy. Jest to związane ze znacznym obniżeniem limitów punktowych a także rozwojem studiów niestacjonarnych. Wyobrażenia o pracy lekarza i realia są biegunowo rozbieżne , albo też świadomość na co zdecydowali się adepci medycyny pozostaje po prostu znikomą. Ta grupa potrzebuje systemu „prowadzenia za rękę”, który uczyni to w zastępstwie zbyt małej liczby dydaktyków. Piszę to mając co roku w katedrze ok. 1100 studentów kierunku lekarskiego a zatem liczbę niemal dorównującą tej , która została poddana analizie w ocenianej rozprawie. .

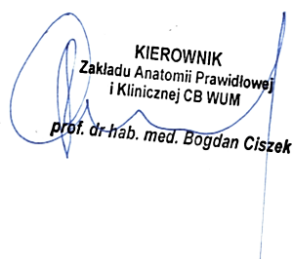
Dlatego też uważam propozycję zawartą w rozprawie za szczególnie wartościową bo dostosowaną do współczesnych realiów nauczania medycyny i stanowi ona na pewno ważny krok w poprawie skuteczności procesu dydaktycznego. Każde narzędzie wspomagające jego standaryzację , obiektywizację i transparentność jest niezwykle cenne.

Podsumowując uważam, że rozprawa wnosi istotny wkład do dydaktyki anatomicznej.

Istotnych uwag krytycznych nie mam. Rozprawa spełnia wszelkie warunki na stopień doktora nauk, w tym przewidziane aktualnie obowiązującym prawem.

Stawiam przeto Wysokiej Radzie wniosek o dopuszczenie mgr. Marceliny Łopińskiej do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Ze względu na znaczenie rozprawy i jej publikację w niezwykle prestiżowym czasopiśmie o zasięgu światowym, wnioskuję o wyróżnienie rozprawy.

KIEROWNIK
Zakładu Anatomii Prawidłowej
i Klinicznej CB WUM
prof. dr-háb. med. Bogdan Ciszek